

end de almindelige Huslejesager, og de 30 pCt. er blevet et Plus, en Gevinst, for de Ejere, som ikke vilde holde deres Lejligheder i forsvarlig Stand. Af Sager, som er forekommet efter § 6, Litra B., har der her i København været 2 890. Det var saadanne Tilfælde, som drejede sig om mangelfuld Vedligeholdelse, det ser man tydeligt deraf, at Nævnene i det samme Tidsrum i øvrigt har behandlet 27 538 Sager her i København, thi disse Sager har ikke haft noget med de 30 pCt. at gøre, de har alle drejet sig om Tilfælde, hvor Ejerne i Forvejen havde faaet denne 30 pCt.s Forhøjelse eller maaske endnu mere, fordi de virkelig har holdt deres Lejligheder i Orden. Men de 2 890 Tilfælde i Henhold til § 6, Litra B., angaar altsaa Ejere, som ikke har villet vedligeholde, og som desuagtet har faaet en Lejeforhøjelse paa indtil 30 pCt. af den Leje, der blev betalt den 1. August 1914. Bestemmelsen har altsaa virket efter sin Hensigt: at give de mindre hensynsfulde og karrige Husværter et klækkeligt Tillæg. For de 27 538 Tilfældes Vedkommende er der i Henhold til Nævnens Afgørelse givet Forhøjelser, som gennemsnitlig andrager 36,8 pCt., medens Ejerne havde forlangt 41½ pCt. Og deraf ser man jo ganske tydeligt, at det er rigtigt, hvad jeg bemærkede ved Lovforslagets Behandling i Fjor, at den 30 pCt.s Forhøjelse kun vilde blive en Forøring til de Husejere, som Nævnene havde ment det var uforsvarligt at give Tilladelse til den sædvanemæssige Lejeforhøjelse.

Den nugældende Lovs § 7 foreslaas ogsaa betydelig ændret. Den første Halvdel af Paragraffen er helt strøget, og den sidste Halvdel er forandret saaledes, at Bestemmelsen om, at Nævnens Samtykke skal indhentes til Lejeforhøjelse paa Grund af Reparationer og Omdannelser udover det normale, ophæves. I den nugældende Lov kræves Nævnets Samtykke ogsaa til Forhøjelse af disse Grunde; men denne Bestemmelse ophæver man altsaa. Jeg er bange for, at adskillige Husværter — en Del af Værterne er jo inhumane og lidet hensynsfulde, selv om der er mange gode og retskafne Folk iblandt dem — herefter vil hævde, at alle Reparationer er udover det normale, saa at de normale Reparationer fuldstændig vil forsvinde. Under Forhandlingerne i Fjor blev der med Hensyn til de Forhøjelser, som man gennemførte efter § 6 B., hævdet, at saadanne Forhøjelser skulde indrømmes, for at der kunde blive bedre Raad til Reparationer; det vilde gavne Bygningshaandværkerne, naar Lej-

lighederne blev sat bedre i Stand, hvilket denne Bestemmelse kunde føre til. Jeg vil nu dristigt spørge offentligt, om nogen kan bevise, at Tilbøjeligheden til at istandsætte Lejligheder har været større i Løbet af det Aar, da disse Lejeforhøjelser har været tilladt, end den har været tidligere, og jeg tror, at man dristigt kan gaa ud fra, at det i endnu højere Grad vil gaa saaledes i Fremtiden, naar der aabnes inhumane Husejere Lejlighed til at faa saa godt som alle Reparationer regnet for at være unormale, saaledes at der skal betales ekstra for at faa dem gennemført. Ad den Vej vil man sikkert i betydelig Grad bidrage til at standse Reparationsarbejdet og derved netop hindre det Arbejde, der skulde fremskaffes.

Endvidere foreslaas den gamle Lovs § 8 ændret saaledes, at Ejeren praktisk talt faar Ret til at opsigte, hvilke Lejere han vil, naar blot han godtgør, at han ikke tilsigter personlig Fordel, f. Eks. forpligter sig til ikke at forhøje Lejen i 2 Aar. Det er en meget farlig Bestemmelse, som meget let kan faa frygtelige Konsekvenser. Der vil ikke være noget i Vejen for, at en Husejer efter denne Paragraf fuldstændig kan tomme sin Ejendom for de nuværende Lejere. Det eneste Baand, han paalægger sig, er det, at han i de første 2 Aar ikke vil forhøje Lejen; men efter den Affattelse, Huslejeloven dels har nu og dels desværre kan forventes at ville faa, vil der kunne tænkes saa store Forhaandsforhøjelser, at det nævnte Baand ikke vil betyde meget, og i alt Fald vil det Pres, som kan lægges paa Lejeren ved Hjælp af denne Bestemmelse, maaske bevirke, at eventuelle Tab af 2 Aars Lejeforhøjelse fuldstændig opvejes. Der staar i denne Paragraf, at der skal tages Hensyn til Antallet af den udpegede Lejers Familiemedlemmer. Ejeren maa altsaa ikke leje sin Lejlighed ud til hvem som helst i saa Tilfælde, men Huslejenævnet skal have lidt Haand i Hanke dermed. Men hvad vil nu egentlig det sige, at der skal tages Hensyn til Antallet af den udpegede Lejers Familiemedlemmer? Det har jeg ikke kunnet finde nærmere om. Skal Huslejenævnene være forphgtet til først at udpege til saadanne Lejligheder Familier med mange Børn, som det ellers er vanskeligt at skaffe Plads til? Eller er det Meningen, at der skal tages et saadant Hensyn til Børneantallet, at det ikke bliver Værten ubehageligt, at vedkommende Familie flytter ind i Ejendommen, at der altsaa f. Eks. ikke bør komme flere Børn ind i Lejligheden ved den nye Families Indflytning, end der har været i den tidligere Lejers Tid.